

Alfredo Berrocal

Responsable de sectores gandeiros de Unión de Uniones

► METERNOS A TODOS NO MESMO SACO NON SÓ É INXUSTO SENÓN QUE DENOTA FALTA DE INFORMACIÓN BÁSICA DE FORMA DE VIDA E DE PRODUCIR

A gandería extensiva, en perigo de extinción

Tradicionalmente un traballo de risco era ser bombeiro, ser paracaidista, policía... en fin, unha serie de profesións que coqueteaban no día a día co perigo e, ás veces, coa morte. Pois ben, parece que a gandería se converteu tamén nunha profesión de risco. Cada vez resulta máis difícil exercela e os ataques veñen de distintas fronteiras, sen ningunha trincheira na que resgardarse e sen un alto ao fogo sequera polas festas de gardar.

Se dun tempo para esta parte se estaba a criminalizar o sector pola contaminación dos peidos das vacas, agora os ataques estendéronse cara a outros campos, poñendo en discusión o benestar animal ou os beneficios da propia carne e mesmo do propio leite.

Nunca negamos a existencia do cambio climático e do seu perigoso avance. Iso é incuestionable.

Diferente tamén é o traballo das macrogranxas que, por moito que se xestione, non é sostible a nivel medioambiental a concentración de 20.000 vacas. Ademais, vai en contra do reto demográfico, non fixa poboación máis que só nun territorio e deixa de lado a gandería familiar profesional.

É un discurso completamente distinto ao da gandería extensiva. Meternos a todos no mesmo saco non só é inxusto senón que denota falta de información básica de forma de vida e de producir.

Nós, como os agricultores, traballamos sempre coa vista posta no medio ambiente. De feito, xestionamos o territorio e a nosa actividade é esencial

para a biodiversidade, para o mantemento da paisaxe e para fixar poboación.

Para aqueles que se empeñan en xulgar e criticar, é importante que saiban tamén que xa hai desenvolvementos plans de redución de emisións; de feito, está a aprobarse a Lei de cambio climático e non necesitamos que sinalen o noso gando desde un coche privado que levan a todas as partes ou desde o despacho dunha fábrica.

Quero pensar que os ataques á gandería son modas, pero esta moda pasaxeira está a durar demasiado, ao meu parecer.

Xa se escoitaba hai pouco que un libro de texto da Xunta de Castela e León dirixido aos nenos e nenas de 4.º de primaria contiña afirmacións negativas cara á gandería, nunha sorte de adoutramento, totalmente subxectivo, e que só vai encamiñado a que esta moda non sexa pasaxeira e dure máis do previsto.

Que intereses hai para que a gandería desapareza? Quizá sería máis conveniente que aqueles que desexan o seu fin expuxesen os seus motivos e se xerara un debate aberto e non ás agachadas como está a suceder agora.

Doutra banda, os laboratorios fixeron tamén a súa parte e traballaron en carnes artificiais –mesmo con impresoras 3D– e preséntanse con títulos tan elocuentes como apocalípticos do tipo “a carne que quere salvar ao mundo”.

Se fose algo anecdótico, non pasaría nada, pero cada vez xorden máis empresas deste tipo que fan carne de

► OS GANDEIROS SEGUIREMOS TRABALLANDO, PESE A QUEN PESE, PORQUE CREMOS NO QUE FACEMOS, NOS BENEFICIOS QUE LLE ACHEGA Á SOCIEDADE, AO TERRITORIO E AO BENESTAR EN XERAL

laboratorio e fan gala da eficiencia que seguen no seu proceso.

A carne de laboratorio é un exemplo, pero tamén o son receitas veganas ou vexetarianas ás que se empeñan tamén en chamar carne, unha loita que haberá que continuar, porque o léxico é importante e determina a forma de definir o mundo. Unha hamburguesa vexetal non pode ser unha hamburguesa, como o leite de soia, no seu día, non podía ser chamado leite de soia e pasou a ser bebida.

Neste contexto, ademais, unha das máis grandes corporacións do noso país, o Real Madrid, asinou un acordo de patrocinio cunha compañía deste sector. Este feito podería non ser importante e pasar inadvertido senón fose porque, de maneira indirecta, o público o pode percibir como unha invitación ao vexetarianismo avalado polo seu equipo da alma.

Aínda que se empeñen, as propiedades da carne non se poden discutir. Tanto é así que os vexetarianos que o fan ben buscan esas mesmas propiedades noutros alimentos. A carne é fonte de proteínas, de ferro, de zinc, de calcio, de potasio... contén gran cantidade de vitamina B12 que axuda ao bo funcionamento do noso sistema nervioso e aminoácidos.

Por que desbotar todos eses beneficios? A carne foi un dos principais alimentos das sociedades desde os seus inicios e aquí estamos, 2021 anos despois, polo menos.

E non foi só alimento, a gandería é unha das actividades económicas que se realizan no medio rural, axudan a

desenvolvelo, a fixar poboación e a manter tamén a biodiversidade.

Por desgraza, a gandería non só sofre desta actitude que pretende criminalizala por parte da sociedade, tamén temos o problema do lobo, que non é palla, e nin sequera o Ministerio de Agricultura nos axuda, dándolle máis protección a este animal que mata os nosos xatos e vacas que a nós mesmos e que, en moitos lugares, é tan grande a súa poboación que resulta un chiste que se queira protexer.

En fin, non son bos tempos para a gandería e iso sen meternos en temas de cadea alimentaria, porque a situación de prezos achegaría máis pesar e máis minas ao campo que temos que ir sorteando.

Cando esta moda pase, que espere-mos que o faga máis pronto que tarde, quizais algúns, comezando polo Ministerio, se arrepiñan do pouco apoio dado e, se cadra, entón será xa tarde.

Neste momento, hai poucas cousas certas, pero unha delas é que os gandeiros seguiremos traballando, pese a quen pese, porque cremos no que facemos, nos beneficios que lle achega á sociedade, ao territorio e ao benestar en xeral. ■